

Kivehető
Heti
tévéműsor

Liget

A SZÉKELYHON HETENTE MEGJELENŐ ÉLETMÓD-KIADVÁNYA
2022. DECEMBER 30., PÉNTEK • V. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM • 12 OLDAL

A 2017 májusában Liget néven indult online kiadvány 2018 novemberétől költözött be az újságba is, hogy papírra kinyomtatva is megmaradjanak azok az édes-keserű, néha könnyed, máskor igencsak nehéz, de mindenképpen emberi történetek, amelyeket az olvasó fi gyelmére érdemesnek tartotunk. A Liget azonban nemcsak egy rovat, egy hétfégi melléklet, egy online kiadvány, hanem azok a szerzők, szerkesztők közössége is, akik éveken át írták és gondozták. Az alábbi összeállítással búcsúzunk a nyomtatott kiadástól és az olvasóktól egyaránt. Köszönünk mindent!

A legelső portréalany

Az Arcél sorozat egy különleges rovata volt a kiadványnak, amelyben ismert embereket igyekeztünk bemutatni – másként. Nem csak azért volt más, mert írott szöveg mellett videós interjút is kapott az olvasó – a megközelítést szerettük volna másként csinálni. Releváns kérdéseket feltenni, az embert keresni a hivatás mögött, a mozgatórugót az eredmények mögött. Emlékszem, mennyit agyaltunk azon, hogy ki legyen az első, ki az, aki minden szempontból érdemes arra, hogy elsőként mutassuk be a sorozatban. Hogy végül Bölöni Lászlóra esett a választásunk, azt sok szempontból az idő is igazolta. A marosvásárhelyi származású futballcsillagot és edzőt, aki még Cristiano Ronaldót is igazgatta a pályán, kétségkívül mindenki ismeri. S bár azt mondják, nehéz utolérni, és hónapokig kell egyeztetni vele egy interjút, Bölöni László rációfolt erre: bár elsőre nem vette fel a telefont, percekkel belül visszahívta az ismeretlen romániai számot, s rövid beszélgetés után kiderült: nemcsak, hogy nem zárkózik el az interjútól, de egy hét múlva már Marosvásárhelyen is lesz. Így jött össze a somostetői beszélgetés a román labdarúgás magyar klasszisaival, akit aztán gyerekkoráról, kedvenc helyeiről, otthonról és hazáról faggattunk, de természetesen a karrierjének legfontosabb állomásairól is. Az interjú olyan jól sikerült, hogy a jelenleg már 140 ezer megtekintést is meghaladó videós változata időről időre terjed még egy kicsit az interneten, elő-előkerül, és újra osztogatni kezdik az emberek, egy játszótéri apuka pedig ahányszor találkozunk, annyszor mondja el, hogy mindig Bölönire gondol, ha meglát.

#Liget-búcsú

Ezek voltunk, és ilyenek

A legolvasottabb cikk

A Ligetben sokszor próbáltunk gyermeknevelési kérdésekre is válaszolni, s talán nem is hinnék sokan, de a portál mindenkor legolvasottabb cikke éppen egy ilyen tematikájú: a Beszéljünk a halálról a gyerekeknek. De hogyan? című írásnak több mint 82 ezer kattintása van. A 2017 októberében született írás szakértője Kádár Annamária, aki pszichológusként, mesepszichológusként, a gyermeklélek szakértőjeként sok cikkünkben megszólalt az elmúlt évek folyamán. A gyászról szóló írást saját bevallása szerint azóta ő is többször elolvasta, elolvassa.

„Amikor készült ez a cikk, akkor már megvolt a zöld Mesepszichológiai könyv, amelyben egy egész fejezetet a gyász, a veszteség témakörének szenteltem, de akkor még nem volt olyan típusú saját élettapasztalatom a témáról. Ezelőtt három évvel halt meg anyukám, és akkor az nekem is sokat segített, hogy elméletben már tudtam, hogy mindez hogyan zajlik, és hogy a gyerek életkori sajátosságainak megfelelően tudtam, hogy mi az, ami adekvát reakció, mi az, ahol meg kell állni, el kell gondolkodni. Ugyerengeteget foglalkoztam ezzel a kérdéssel az elmúlt három évben is, ameddig mi is átmentünk ezen a gyászfolyamaton, és ez szerintem

nem veszti aktualitását, mert folyton érik veszteségek az embert, a gyereket, és ilyenkor jó tudni, hogyan lehet ezeket kezelni” – mondja Kádár Annamária. A szakember rámutat, az ő életükben éppen most egy hörcsögöt gyásznak a gyerekek, és a hörcsög halálán keresztül a gyerekek bizony újraélik a veszteségélményeket. A közismert pszichológus úgy érzi, minden pedagógusnak és minden szülőnek úgynevezett „kötelező tananyag” kellene legyen a cikk tartalma.

Kádár Annamária pont ezt szerette a Ligetben, hogy fontos volt a szerkesztők számára a pszichológiai ismeretterjesztés, hogy válaszokat kerestek az őket körülvevő problémákra, de mindezt úgy, hogy alaposan körbejárták a kérdést. „Nem az volt, hogy van öt mondat, és akkor azzal el volt intézve a téma. Például a háborús interjúra emlékszem, hogy azon én is nagyon-nagyon sokat gondolkodtam, mert nekem is új helyzet volt. De a Liget cikkeire alapvetően jellemző volt, hogy több oldalról és több szempontból voltak körüljárva: nem leegyszerűsített, szájbarágós cikkek, hanem sokkal inkább a skálának mindkét oldala. Meg a jó kérdésfelvetések, mert ugye, mindig attól függ, hogy a szakértő is mit mond, hogy milyen a kérdés” – elmélkedik a közismert pszichológus.

Amikor a repülő is bezavart

A kolozsvári Moscu Katalin volt az Arcél portrészorozat első női alanya, de nem csak ezért volt emlékeztető az interjú, jó volt beszélgetni egy izig-vérig nővel, aki a férfias műépítész szakmában is nő tud maradni. Katalin építményekről és emberekről és önmagáról is beszéltünk – meghozza úgy, hogy többször kellett újraindítani a videófelvételt, mert egy éppen arra szálló repülő bezavart. Jól emlékszik erre az interjúalanyunk öt és fél év távlatából is, mint ahogy a beszélgetés egyéb részleteire is.

„Az egy kimondottan jó interjú. Talán kétszer hallgattam vissza hosszabb időtávlatból, s minden alkalommal úgy éreztem, az egész interjút vállalni tudom bárhol és bármikor az életemben” – mondja most Katalin, akit annyi idő távlatából arról is faggattunk, hogy változott-e valamit az élete. Gyorsan kiderül, hogy ma már nagyon keveset építészkedik. „Nyilván ugyanolyan szemmel járok, mert ezt nem lehet kinőni vagy levetkőzni, de most egy egészen kicsi bútorfestésközlőben dolgozom, és valahogy így közelebb vagyok az anyaghoz, a kézzel végzett munkának az öröméhez. És igaz, hogy nem keresek vele olyan sokat, de olyan jól elvagyok a komfortzónámban. Ez egy olyan munkahely, hogy bejössz, becsu-

kod az ajtót, és egy más világ fogad. A saját ritmusával, a saját, nagyon specifikus kihívásaival. A vevővel, aki vagy bejön, vagy nem” – mesélte Katalin, aki ma már csak tanácsadóként foglalkozik építészettel. Felelevenítem neki, hogy azt mondta 2017-ben, hogy arra vágyik, hogy 6-8-10 év múlva, mikor a lányai már nagyok, akkor lekasztja a legkisebb háttizsákját, és elmegy világot látni. „Pont így gondolom, pont ugyanezt mondom most is” – neveti el magát. „Csak most konkrétan hat évet mondom, akkor lesz a kicsi is nagykorú.” Hozzáteszi: jó interjúhoz jó, erős kérdések kellenek, a Liget csapatában pedig ez megvan. „Jó kérdezők vagytok” – mondja egyszerűen, de lényegretörően.

Moscu Kati kérdésünkre elárulja, nemcsak közös interjúnkat, de a Ligetet önmagában is szereti. Hogy miért? „Talán, mert nem az a mainstream hang. Nagyon-nagyon szerettem azt, hogy volt ez a kis feminista vonal, hogy ilyen emberközeli volt, hogy nem feltétlenül a szakmai sikerekre koncentráltatok, hanem inkább az emberre, meg hogy szociálisan hogy látja, érzi magát, a környezetét, a többieket. Tehát egy teljesen sajátos hang volt a Liget, és remélem, hogy az is marad, bármilyen formában fog tovább élni.”